

מסורת הש"ס

(א) כלים פ"ה משנה א נדה (ב) (ג) [נדה שם ע"ש עירובין יד: וש"נ], (ד) [נ"ל חזן], (ד) [כלים פכ"ו מ"ט], (ה) [גני הערוך למשכנז פירוש לתקן כסא של עיר שקורין בלע"ז פלנשטורון כי ע"ש], (ו) [נעיל קוט:], (ז) [נפ"י השומן היואל מן העור וי"א חס הפשיט העור ומשאר עליו כוית כשר ונגע חדם כריר שהוא כמים היואל מבשר נבלה טמא ערוך ערך כג כ"י, ועמ"ש בגליון צ"ק כג. יצ"י משוך], (ח) גי' רש"ל נחזיו ימא], (ט) [נ"ל ברפ"ה], (י) [ונ"ע מוסף נדה כו: ד"ה תחלתו], (כ) [ונ"י היטב מוסף נדה כו: ד"ה תחלתו כל שהוא], (ז) י"ל דמתני,

גליון הש"ס

נב"י ובסמ כל שהוא. ע"י כ"ב דף קן ע"א מוסף ד"ה מכל:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומודה ר"ע וכו' במקום א' מ"מ כיוון דללא עור הוא הוה חסור שהמסיט:

הגהות מהר"ב רנשבורג

(א) רש"י ד"ה ומודה ר"ע וכו' במקום אחד שהמסיט וכו' כנ"ל:

מוסף רש"י

תנור תחלתו ארבעה. תנור כן ד' טפחים מקבל טומאה חס נגמרה מלאכתו, ושיריו ארבעה. טמא תנור גדול ושכרו ושמחירו ד' טפחים עדיין טמא (נדה כו:). דצלוקיה מצלק. תחלק לשנים (ברכות נו:). שירי גדול ברובו. האי ושיריו אגדול קאי וס"ק שירי גדול כרובו (נדה כו:). בר שבעה. דדי' היו רובו (שם). בציב. חוט הכשר (לעיר קיט:).

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

עד שיבא צאריך. כלומר עד הקרקע מפילה: הא חלים וקאי. שהטפילה מעמידו יפה: ואימא **מדרבנן**. אדמונתה ליה מדר"מ סייעיה מדרבנן: **אלא אמר רבא**. בשנטמא כ"ע לא פליגי דכל כמה דחלים לא טהר וטהבא הכי קאמר: **כינד הוא עושה**. מתחלתו שלא

עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים כי ממעט לה מד' מיהא טהור אמאי לימא הא חלים וקאי אמר ליה רבא ואימא מדרבנן גורר את הטפילה עד שיהא בארץ אלא אמר רבא הכי קאמר תנור שנממא כיצד מטהרין אותו דברי הכל חולקין לשלשה וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ והרוצה שלא יבא תנורו לידי טומאה כיצד הוא עושה חולקין לשלשה וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים אמר מר חולקין לשלשה ורמינהו ^(א)תנור תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים יבמה דברים אמורים בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא משתגמור מלאכתו שיריו ברובו ^(ב)וכמה כל שהוא אמרי רבי רבי ינאי טפח שכן עושים תנורים בנות טפח טעמא דאיכא שיריו ד' הא ליכא שיריו ד' טהור אמרי התם דצלוקיה מצלק הכא דעבדיה גיסטרא אמר מר שיריו ברובו רובו דטפח למאי ^(ג)הוי אמר אב"י שירי גדול ברובו והאמרי רבנן ארבעה לא קשיא הא בתנורא בר תשעה הא בתנורא בר שבעה ל"א אמרי לה אמר רב הונא משום רבי ישמעאל ברבי יוסי ואפילו שייר בה כדי מעפורת אמר ריש לקיש לא שנו אלא טלית אבל עור חשיב ורבי יוחנן אמר אפילו עור נמי לא חשיב איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש ^(ד)עור טמא מדרם חישב

כי ממעט ליה מד' מיהא הוי טהור ואמאי והא חלים וקאי. ה"ע האי תנור דקאי ע"י טפילה לא חשיב והוי כעור שלא נתחבר:

חב"י גרסינן צמשת כלים ^(ה) (צפ"ק) וחכ"א צד"א צגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא שיריו כרובו משתגמור מלאכתו ולא קאי משתגמור מלאכתו אשיריו כרובו אלא אשני תנורים גדול וקטן השנויים זה קאי דאין טמא עד שתגמור מלאכתו וזמר הכי מפרשה אחיו גמר מלאכתו: **הא בתנורא בר תשעה והא בתנורא בר שבעה**. כמו שפירש בקונטרס לקולא כן נראה דאין לפרש לחומרא דצר תשעה צארבעה וצר שצעה כרובו דלא עדיף שיריו מתחלתו דהוי צארבעה והכא לא בעי לשנויי הא דללקיה מאלק צארבעה הא דעבדיה גיסטרא כרובו דכיון דמשנה אחת היא מסתבר צענין אחד מיירי או תרוייכו דללקיה מאלק או תרוייכו דעבדיה גיסטרא הילכך הוצרך לתרץ צב' תנורים וצענין אחד ריב"א ^(ו):

אב"ר פלמיתו סבין בב"ר. וא"ת למאן ^(ז)דמשני לה ארישא דאפי' כוית פלטמו סבין צטליה היכי מוקי מילתיה דר' יהודה דלמר האלל המכונס כו' אי כשכנסו וכי עדיף כנסו מפלטמו דללקיה מאלק או תרוייכו דעבדיה ר' יהודה פליג אר' ישמעאל ור' עקיבא וס"ל צכוית אפילו פלטמו סבין לא צטל ות"ק דר' יהודה יז' כר' ישמעאל ור"ע דאפי' צכוית צפלטמו סבין צטל ולמאן דתני לה אסיפא ח"ש דהא דקאמר הכא צטל היינו צלא כנסו אבל חס כנסו לא צטיל: (לעיל) **ישהם** תחובים בקיכם והסיטן. וה"ה צלא תחובים ונגע צהס דטמא דאי לא תימא הכי אפילו צמשא לא ליטמו דאת צצא לכלל מגע צא לכלל משא לר"ע דלדמר בגמרא וקסבר יש נוגע וחוזר ונוגע אלא משום דפליג ר"ע ארצי ישמעאל צעור שיש עליו שמי חלאי וימים קאמר דצקיסם כה"ג מודה ליה:

אבל

עליו לצצועה וסגדלין כיון שנתן בו איזמל טהור דברי רבי יהודה וחכמים אומרים עד שימעיטמו מחמשה טפחים כי ממעט מיהא טהור אמאי לימא חשיב הכא במאי עסקינן דקא בעי ליה ^(ח)למושב זב: **במתני'** ^(ט)עור שיש עליו כוית בשר הנוגע ^(י)בציב היוצא ממנו ובשערה שכנגדו טמא היו עליו כשני חצאי זיתים מטמא במשא ולא במגע דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר ילא במגע ולא במשא ^(יא)הומודה רבי עקיבא בשני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסיטן שהוא טמא ומפני מה רבי עקיבא מטהר בעור מפני שהעור מבטלין **גמ'** אמר עולא אמר רבי יוחנן ילא שנו אלא פלטתו חיה אבל פלטתו סבין בטיל אמר ליה רב נחמן לעולא אמר רבי יוחנן אפילו כתרטא אמר ליה אין ואפילו כנפיא א"ל אין א"ל האלהים ^(כ) אם אמר לי רבי יוחנן מפומיה לא ציייתנא ליה כי סליק רב אושעיא אשכחיה ^(כא) ליה לרבי אמי אמרה לשמעתיה קמיה הכי אמר עולא והכי אהדר ליה רב נחמן א"ל ומשום דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוא מזולז בשמעתיה דר' יוחנן זמנין אשכחיה דיתיב וקאמר לה אסיפא היו עליו שני חצאי זיתים מטמאים במשא ולא במגע דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר לא במגע ולא במשא א"ר יוחנן לא שנו אלא פלטתו חיה אבל פלטתו סבין בטיל א"ל מר אסיפא מתני לה ^(כב) א"ל אין ואלא עולא ארישא אמרה גיהליכו א"ל אין א"ל האלהים אי אמר לי יהושע בן נון ^(כג) משמיה לא ציייתנא ליה כי אתא רבין וכל נחותי ^(כד) אמרוה ארישא ואלא קשיא יכדאמר רב פפא במרודר

ישמעאל לא צטיל אלא פלטמו חיה: מר אסיפא. אשמי חלאי וימים: מתני לה. לדר' יוחנן דפלטמו תני לה קמיה דרב נחמן הכי לא הוה מזולז צה: א"ר. ר' אמי ואלא עולא ארישא דמיירי צכוית שלם: כוית שלם צטיל לעולם צטיל ואפילו כתרטא והא ליכא למימר דכולי האי מצטל איניש:

צמרודד

קבר.

עין משפט נר מצוה

נב א ב מיי פט"ו מהל' כלים הל' א':

נג ג מיי פ"א מהל' שאר אבות הטומאות הל' יא':

נדר ד ה מיי שם הל' יב: נה ו ז מיי שם הל' יא':

לעיי רש"י

פלארשטור"א [פלדרישטור"ל]. כיסא מתקפל.

שיטה מקובצת

(א) ומודה ר"ע בשני חצאי זיתים. ג"ב ע"י תוס' בכורות דף כג ע"א: **ס** א"ל האלקים אפי' אמרה לי ר' יוחנן: **ג** אשכחיה לר' אמי אמרה לשמעתא קמיה: **ד** א"ל מר אסיפא מתני לה ואלא עולא: **ה** יהושע בן נון מפומיה לא ציייתנא ליה כי אאת רבין וכל נחותי ימא אמרה ארישא: **ו** והכי קאמר כיצד הוא עושה: **ז** ר"מ אומר בהא שעדיין לא ירד לטומאה אינו צריך לגרור וכו': **ח** תחלתו כל יחד כוית וי"ל דאין ה"ג אי נמי לדדיה ר' יהודה פליג אר' ישמעאל ור' עקיבא וס"ל צכוית אפילו פלטמו סבין לא צטל ות"ק דר' יהודה יז' כר' ישמעאל ור"ע דאפי' צכוית צפלטמו סבין צטל ולמאן דתני לה אסיפא ח"ש דהא דקאמר הכא צטל היינו צלא כנסו אבל חס כנסו לא צטיל: (לעיל) **ישהם** תחובים בקיכם והסיטן. וה"ה צלא תחובים ונגע צהס דטמא דאי לא תימא הכי אפילו צמשא לא ליטמו דאת צצא לכלל מגע צא לכלל משא לר"ע דלדמר בגמרא וקסבר יש נוגע וחוזר ונוגע אלא משום דפליג ר"ע ארצי ישמעאל צעור שיש עליו שמי חלאי וימים קאמר דצקיסם כה"ג מודה ליה:

יח לארכו בגובהו כזה:

יט ולא במגע דאי אפשר ליגע כוית ביחד: **יכ** דאע"ג דלא הוי כוית מעורה יחד במקום אחד. ונ"ב ג"א בקצת ס"י דאע"ג דלא הוי כוית מעורה יחד במקום אחד כיון דלאו כעור המסיט שני חצאים יחד טמא: **יז** ות"ק דר' יהודה ס"ל כר' ישמעאל וכו':